

- компетентності» [Текст] / В.Ландшеер // Перспективы: вопросы образования. – 1988. – № 1. – С. 32-38.
14. Линьова, І.О. Компетентнісний підхід в основі професійної підготовки сучасних керівників загальноосвітніх навчальних закладів до інноваційної діяльності [Текст] / І.О.Линьова // Теорія та методика управління освітою. – № 4. – 2010 р. – [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://www.nbu.gov.ua/e-journals/tmuo/2010_4/10lineia.pdf.
 15. Лосєва, Н.М. Сучасний підхід до вивчення особистості керівника освіти [Текст] / Н.М.Лосєва, Е.К. Степаненко // Педагогіка і психологія. – 2010. – № 3(68). – С. 64-80.
 16. Маслов, В.І. Концептуальні засади побудови, зміст і структура орієнтованої моделі функціональної компетентності керівників навчальних закладів [Текст] / В.І.Маслов // Післядипломна освіта в Україні. – 2009. – № 2 (15). – С. 3-10.
 17. Масол, Л.М. Компетентнісно-орієнтований підхід до загальної мистецької освіти [Текст] / Л.М.Масол // Збірник наукових праць: (Педагогічні науки) / редкол. В.В.Крижко [и др.]. – Бердянськ: [б. в.], 2006. – № 2: Теорія і практика естетичного виховання в умовах соціокультурної трансформації. – С. 25-31.
 18. Словник іншомовних слів [Текст] / [уклад. С.М. Морозов, Л.М. Шкарапута]. – К.: Наук. думка, 2000. – 680 с.

БОБИЛЕВА Я.В.,

старший викладач кафедри педагогіки і методики технологічної та професійної освіти ДВНЗ «Донбаський державний педагогічний університет», кандидат педагогічних наук, доцент

УДК 378.14

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ ІННОВАЦІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ УЧИТЕЛІВ ТЕХНОЛОГІЙ

Висвітлено теоретичні основи підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності. Визначено, що зміст підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності має ґрунтуватися на гуманітарній, філософській, психолого-педагогічній, мистецтвознавчій і технологічній освіті.

Ключові слова: інновація, педагогічна діяльність, навчання.

Рассмотрены теоретические основы подготовки будущих учителей технологий к педагогической инновационной деятельности. Определено, что содержание подготовки будущих учителей технологий к педагогической инновационной деятельности должно базироваться на гуманитарном, философском, культурологическом и технологическом образовании.

Ключевые слова: инновация, педагогическая деятельность, обучение.

The theoretical basis of preparation of future teachers for teaching technology innovation. Determined that the content of training future teachers for teaching technology innovation should be based on humanitarian, philosophical, cultural, and technological education.

Keywords: innovation, educational activities, training.

Постановка проблеми. Особливістю сучасної системи освіти є співіснування двох стратегій організації навчання – традиційної та інноваційної. Терміни «традиційне (нормативне) навчання» та «інноваційне навчання» запропоновані групою вчених у доповіді Римському клубу (1978), який звернув увагу світової наукової громадськості на неадекватність принципів традиційного навчання вимогам сучасного суспільства до особистості, її пізнавальних можливостей. Інноваційне навчання трактувалось у ній як процес і результат навчальної та освітньої діяльності, що стимулює новаторські зміни в культурі, соціальному середовищі. Воно орієнтоване на формування готовності особистості до динамічних змін у соціумі за рахунок розвитку здібностей до творчості, різноманітних форм мислення, а також здатності до співробітництва з іншими людьми.

Інноваційне (лат. *innovatio* – оновлення, зміна) навчання – зорієнтована на динамічні зміни в навколишньому світі навчальна та освітня

діяльність, яка ґрунтується на розвитку різноманітних форм мислення, творчих здібностей, високих соціально-адаптаційних можливостей особистості.

Специфічними особливостями інноваційного навчання є його відкритість майбутньому, здатність до передбачення на основі постійної переоцінки цінностей, налаштованість на конструктивні дії в оновлюваних ситуаціях.

Розвиток системи і змісту навчання в сучасному світі відбувається в контексті глобальних освітніх тенденцій (мегатенденцій), серед яких найпомітнішими є:

- масовий характер освіти та її неперервність як нова якість;
- значущість освіти для індивіда й суспільства;
- орієнтація на активне освоєння людиною способів пізнавальної діяльності;
- адаптація освітнього процесу до запитів і потреб особистості;
- орієнтація навчання на особистість, забезпечення

можливостей її саморозкриття.

Ці тенденції свідчать, що головною функцією освіти є розвиток людини. Освіта має забезпечити кожному, хто навчається, широкі можливості для здобуття таких умов розвитку та підготовки до життя:

– знань про людину, природу й суспільство, що сприяють формуванню наукової картини світу як основи світогляду та орієнтації у виборі сфери майбутньої практичної діяльності;

– досвіду комунікативної, розумової, емоційної, фізичної, трудової діяльності, що сприяє формуванню основних інтелектуальних, трудових, організаційних і гігієнічних умінь та навичок, необхідних у повсякденному житті для участі в суспільному виробництві, продовженні освіти та самоосвіти;

– досвіду творчої діяльності, що відкриває простір для розвитку індивідуальних здібностей особистості й забезпечує її підготовку до життя в умовах соціально-економічного та науково-технічного прогресу;

– досвіду суспільних і особистісних відносин, які готують молодь до активної участі в житті країни, створення сім'ї, планування особистого життя на основі ідеалів, моральних та естетичних цінностей сучасного суспільства.

Інноваційна діяльність педагогів стає на сьогоднішній день основним напрямом реалізації модернізаційних реформ у освіті й одним із суттєвих напрямів переходу до моделі інноваційного розвитку України в цілому.

Це визначає основні пріоритети вищої педагогічної освіти. Вищі педагогічні навчальні заклади прагнуть підготувати нове покоління вчителів технологій, зорієнтованих на цінності сучасного інформаційного суспільства.

Аналіз останніх досліджень. Розробка освітньої парадигми становлення майбутнього вчителя трудового навчання в умовах формування національної системи вищої педагогічної освіти потребувала вивчення широкого кола проблем. Серед них: філософії освіти (В. Андрущенко, В. Бех, І. Зязюн, В. Кремень, В. Луговий, В. Лугай, М. Михальченко та ін.), стратегічних напрямів і моделей сучасної педагогічної освіти (І. Бех, В. Бондар, В. Галузинський, Б. Гершунський, С. Гончаренко, Н. Дем'яненко, М. Євтух, В. Загвязінський, В. Майборода, С. Максименко, М. Шкіль, М. Ярмаченко та ін.), теорії професійної готовності до педагогічної діяльності (О. Абдулліна, А. Алексюк, В. Гриньова, Н. Кузьміна, О. Мороз, Н. Тализіна та ін.), моделей розвитку особистості вчителя у процесі професійної підготовки (В. Беспалько, В. Кузь, Н. Ничкало, С. Сисоєва).

Аналіз результатів теоретичних напрацювань і практичних досягнень у системі підготовки вчителів технологій дозволив виявити та

конкретизувати низку суперечностей між:

– спрямуванням навчального процесу на розвиток творчої особистості, здатної до реалізації інновацій, та відсутністю відповідних теоретичних і методичних засад і науково-методичного інструментарію;

– акцентуванням суспільної думки на потреби особистості в самовдосконаленні, розвитку її творчих можливостей, необхідності створення умов особистісного і професійного зростання та реаліями підготовки вчителів технологій у вищих педагогічних навчальних закладах, де домінує технократичний підхід;

– якістю професійної підготовки вчителів технологій та відсутністю всебічного аналізу дидактичних підходів до формування інноваційної культури майбутніх учителів технологій.

Подолання названих суперечностей передбачає:

– обґрунтування концептуальних засад формування інноваційної культури майбутніх учителів технологій;

– визначення науково обґрунтованих педагогічних умов становлення творчої особистості у процесі вивчення теорії праці;

– розробку педагогічної моделі формування інноваційної культури майбутніх учителів технологій.

Метою статті є висвітлення теоретичних основ підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності.

Виклад основного матеріалу. Підготовка майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності – це складова педагогічного процесу у вищій школі, яка ґрунтується на засадах філософського осмислення демократизації, гуманізації, інтеграції, фундаменталізації і глобалізації та спрямована на формування інтегрованих знань і комплексних умінь, творчий розвиток та національне виховання особистості. Підготовка майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності має бути підпорядкована змісту освітньої галузі «Технологія», ґрунтуватися на національній культурній спадщині, сучасних досягненнях теорії праці, забезпечувати наступність у опануванні традиційних технологій та реалізації інноваційних педагогічних проектів.

Розробка моделі підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності має враховувати системний, особистісно-орієнтований, діяльнісний підходи, специфіку педагогічної роботи майбутніх учителів технологій та їхню орієнтацію на творчість.

Зміст підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності має ґрунтуватися на гуманітарній, філософській, психолого-педагогічній, мистецтвознавчій і технологічній освіті, забезпечувати майбутньому

вчителю технологій не лише відповідний обсяг професійних знань і вмінь, а й мистецьку та технічну освіченість, що створює умови для творчого розвитку.

Висновки. Підготовка майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності потребує розробки методів, організаційних форм та дидактичних засобів розвитку дослідницьких умінь і здібностей, формування інноваційності мислення майбутніх учителів технологій у процесі вивчення спеціальних навчальних дисциплін, науково-дослідницької роботи та позааудиторної навчально-виховної діяльності. Така підготовка майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності дає можливість майбутньому педагогу виконувати функції різних професій у системі технологічної, художньо-промислової освіти й естетичного виховання, зокрема на посадах учителя трудового навчання, керівника гуртка декоративно-ужиткового мистецтва чи студії естетичного розвитку, викладача педагогічного коледжу або професійно-технічного навчального

закладу художньо-промислового профілю, дослідника у галузі педагогічної освіти.

Фундаментальними у професійній підготовці майбутніх учителів технологій вважаємо інтегровані знання та комплексні вміння й навички, сформовані на основі міждисциплінарних зв'язків гуманітарних, мистецтвознавчих, техніко-технологічних, психолого-педагогічних та методичних курсів. Рівень підготовки майбутніх учителів технологій до педагогічної інноваційної діяльності можливо значно підвищити, якщо в системі ступеневої вищої освіти реалізувати педагогічну модель, яка ґрунтується на гуманістичних засадах творчого розвитку.

Список джерел:

1. Бех, І.Д. Становлення професіоналізму в сучасних соціальних умовах [Текст] / І.Д. Бех // Педагогіка толерантності. – 2001. – № 3-4. – С. 157.
2. Кичук, Н.В. Творча особистість вчителя: педагогічні засади формування: навч. посіб. [Текст] / Н.В. Кичук. – Ізмаїл: Ізмаїл. держ. пед. ін-т; МПП «Принт майстер», 1999. – 196 с.

ГЛАВАТСЬКИХ І.М.,

доцент кафедри загальноінженерних дисциплін Української інженерно-педагогічної академії, кандидат педагогічних наук

УДК 167.1.37.311.5(045)

КЕРУВАННЯ КОЛЕКТИВОМ В УМОВАХ КОНФЛІКТУ

Стаття презентує план дій у реальній конфліктній ситуації. Запропонований проект наочно демонструє, що ефективна комунікаційна політика в умовах конфлікту може не тільки його врегулювати, але й направити на користь організації.

Ключові слова: конфлікт, колектив, конфліктна ситуація, ринок, конкуренція, виробництво, ефективне керування, проект, пропозиції.

Статья представляет план действий в реальной конфликтной ситуации. Предлагаемый проект наглядно демонстрирует, что эффективная коммуникационная политика в условиях конфликта может не только его урегулировать, но и направить на пользу организации.

Ключевые слова: конфликт, коллектив, конфликтная ситуация, рынок, конкуренция, производство, эффективное управление, проект, предложения.

The article presents an action plan in a real conflict situation. The proposed project clearly demonstrates that effective communications policy in the context of the conflict can not only his resolve, but also to send to the benefit of the organization.

Key words: conflict, the team, the conflict situation, the market, competition, production, efficient management, a project proposal.

Постановка проблеми у загальному вигляді та її зв'язок з важливими науковими або практичними завданнями. На сучасному етапі розвитку українського суспільства більшість підприємств має багато проблем, зумовлених конфліктними ситуаціями, розв'язання яких значною мірою залежить від дій кваліфікованого керівника. Конфлікт – це проблема, що виникає практично в будь-якому колективі (на підприємстві, у навчальному закладі, на державній службі). Для ефективного вирішення проблем, що виникають у колективі, кожному його члену необхідно засвоїти необхідний рівень теоретичних знань та практичних навичок поведінки у конфліктних ситуаціях, а

також знання про причини виникнення і способи розв'язання конфліктів. А цьому треба вчити. Причому теоретичних знань, на наш погляд, замало. Вважаємо, що дуже корисним є метод моделювання типової виробничої ситуації для розвитку вміння передбачати і своєчасно узгоджувати конфлікти. Робота має особливу актуальність у даний момент, оскільки зараз особлива увага приділяється питанням найбільш ефективного керування конфліктами у трудовому колективі, що зробить підприємство конкурентоздатним і допоможе впоратися з кризисними явищами.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких розпочато вирішення даної проблеми, і на